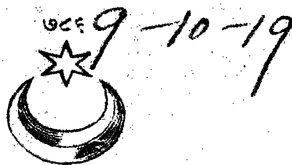

અનોખા-કલામ.

મુસન્નિફ

“ મલીક ”

કત્આ.

જીત્ના હમે કલપાએગા ઉત્ના ન તું કલ પાએગા.
યાદ રખના આજકા જાલીમ કીયા કલ પાએગા –
બાગબાને ગુલશને આલમકી હય યેહી સદા
તું તુખ્મ જયસે બોએગા વયસે “મલીક” ફલ પાએગા.

છાપકે કરાનેવાલે
ઇમામ એહમદ રજા
ઠે. સુકરકુઈ, નડીઆદ.

પ્રત ૧૦૦૦ સને ૧૯૨૩ પહેલી બાર

શ્રી શારદા વિજય પ્રી. પ્રેસમાં શા. હરજીવનદાસ
અમરસીએ છાપી–અમદાવાદી બજાર; નડીઆદ.

કીમત દો આને

હમ બઢે દુબારા જબકે લડખડા હો જાએંગે
ખુદ બ ખુદ સામાને મંઝલ તો બપા હો જાએંગે —૧

બયઠે હંય દિવાને દો મિલ બયઠનેદે અય ફલક
ચાલસે તેરી બિચારે યેહ જુદા હો જાએંગે —૨

ગીસ દેના હય હમેં તો પીસ દે પર યાદ રખ
પીસકે હમ સુર્મા તેરી આંખોકા હો જાએંગે —૩

કહેતા હય આઝર કફે અફસોસ મલકે બાર બાર
મેરે હાથોંકે બને સબ બુત ખુદા હો જાએંગે —૪

ઈન લબે શીરીનસે તુમ છોડદો જાં કોસના
ગયર ખાકે ગાલીયાં ક્યા એ મજા હો જાએંગે —૫

હય હમારી પસ્તીમેં ભી એક હસ્તીકા વુજુદ
મીટ્ટીમેં મીલકર 'મલીક' હમ શગુફા હો જાએંગે—૬

ચારબહો ફના દહેરસે અગીઆરે અંગુરા
કોઈ ન ફતાહ કર શકે તલવારે અંગુરા —૧

હોવે ન બીજા કોઈભી સુરતસે ખુદાયા
તા હશ્ર રહે ખીલતા ગુલ્જારે અંગુરા —૨

દુન્યામેં ચલે અંગુરા સરકારકા સિક્કા
તાહશ્ર રહે ગર્મ યેહ બાજારે અંગુરા —૩

મરનેપે કમર બાંધકે ફુરશામ બકફ હો
તેરેહી લીએ લડતી હય સરકારે અંગુરા —૪

કુછ ઈશ્ક ખીલાફતકા કરો પયદા દીલોમેં
બન જાઓ મુસલમાનો ખરીદારે અંગુરા —૫

કરતે હય દુઆ હમતો "મલીક" યેહી—શબોરોજ
હો જાએ મુસલમાનોકો બાજારે અંગુરા —૬

શબે ગમકા અહેવાલ કયા કોઈ લીખખે ?
ખુદા ઇસ્સે મ્હેફુઝ ઈન્સાંકો રખ્ખે —૧

નહીં કાટે કટતી શબે ગમકી ઘડીયાં
નહીં થમતી આંખોંસે આંસુંકી લડીયાં —૨

શબે ગમકી કોઇ નહીં વોહ ઘડીથી
મેરે સામને આ કયામત ખડીથી —૩

પસીનોંસે મેરા ભરા સારા અંગથા
શમાં સાં મેં જલ્તાથા જીનેસે તંગથા —૪

જબાનો પે સબકે યહી એકથી બાત
બચાએ ખુદા ઇસકોતો આજકી રાત —૫

થા જીંદગીકો મંચલીતો રોકરકે બયઠા
થા જીનેસે હાથોં કો ધોકરકે બયઠા —૬

ન હટતીથી શબભી અડીકી અડીથી
અજબ આફ્તોમેં મેરી જાં પડીથી —૭

કભી તીરે ફુર્કતથા દીલમે ખટકતા
કલેજા કભી થામલેતા કભી સર પટકતા —૮

કભી ગૌર કરતા કભી સોચતાથા
કભી બાલ માથે કે મંચ નોચતા થા —૯

કભી સુએ દિવારે જાનાના તાકા
હવાસે હીલી કુંડી ઓર ઉઠકે ઝાંકા —૧૦

સમાઇ હુઇ જીમે રહે એકથી બાત
બચાએ ગફુરો રહીમ આજકી રાત —૧૧

મગર ઉમ્ર જીસકી હય મારે ઉસે કોન
નહીં ઉમ્ર જીસકી ઉગારે ઉસે કોન —૧૨

હમારી ભી થી ઉમ્ર કુછ કુછ બાકી
કે મુર્ગે સહરને ચમનસેં સદાદી —૧૩

ઉઠો સોને વાલો અબ કરવટકો બદલો
સવારી સહરકી લો આતીહય સમ્હલો —૧૪

કરો આંખો કો વા ઉઠાઓ પલકકો
ભલા તુમભી દેખો સહરકી ઝલકકો —૧૫

ન રખ્ખો કિવાડોંકો બંદ ખોલદો અબ
અગર તુમકો જીંદા તો બસ બોલદો અબ —૧૬

હંય આદીમ હમ મુલ્કો મીલ્લત કે સચ્ચે
ફીદા કોમપે અપની કર દેંગે બચ્ચે —૧૭

યેહ સુન કે હુવા શાદ વલ્લાહમે અયસા
કે આબે બકા પીકે હો ખીજ્ર જયસા —૧૮

ઉછલ કર પલંગસેં યે દેતા નીદાએં
ચલા લેને મુર્ગે ચમનકી બલાએં —૧૯

સદા વકતપે તુને મુર્ગે ચમનદી
મસીહાઈ વલ્લાહ મેરે લીએ કી —૨૦

૨.

નામે ખુદા જવાનકો અયસા ન ચાહીએ
એ રોક ટોક ગયરોસેં મીલના ન ચાહીએ —૧

મંયને ચિરાગોંકો યેહ કહેકર બૂઝા દીએ
હય બઝમ અયશ તુમકો તો જલના ન ચાહીએં —૨

તસ્વીર ખીંચના હમ મુસવ્વીરસેં ખીં અપર
તસ્વીર કે સાથ સાથ તુજે ખીંચના ન ચાહીએ —૩

૩

ફર સેખ મેરે સામને તવહીન શરાબકી
કયું પી ગયાતુ તુજકો તો છુના ન ચાહીએ —૪

ચોલી નહીં હય તંગ ન દરજીકો કોસીએ
સીનેકા હય કુસુર યું ફટના ન ચાહીએ —૫

હો જાએ ખું ન નચ્ચરે મગરીબકા કહીં
હાથોમેં હીના આપકો મલના ન ચાહીએ —૬

માની દે અશ્ક આંખસે મુજકો ગીરા દીયા
લાજીમ હયે અબ હમેભી સમ્હલના ન ચાહીએ —૭

કેહ દેતે હય તુજે તીલે આરીજે ચાર હમ
બીસ્તર બનાકે ચાંદકા સોના ન ચાહીએ —૮

ખેલા ન બોલા કોઈભી ઇસ સાંપકા ડસા
ઇસ જુલ્ફે સીયાફામકો છેડા ન ચાહીએ —૯

કાનો પે હાથ રખ્તે હો સુનકરકે મેરા નામ
ઇત્ના ખફા ‘મલીક’ પે હોના ન ચાહીએ —૧૦

૩

અલ્લાહ રે શોરીયાં લો તુમ્હારે શબાબકી
કયા ઉમ્દા ઉમ્દા આગઈ કલીએ ગુલાબકી —૧

મહેફીલમે જાતેહી મુજે ફેરન દીયા નીકાલ
ઉન્કે લીએથા જોયા મે હડડી કબાબકી —૨

કાસીદસે લેકે નામા યેહ ફર્માયા આપને
પાગલકે ખતકો કયા હય જરૂરત જવાબકી —૩

કરનાથા રૂસીયા તો બનાના થા ખામાહી
ઇન્સાં બનાકે કયો મેરી મીટ્ટી ખરાબકી —૪

મ્હેંદી ભરે હુવે તેરે નાજુક હાથોસે
પાનીભી ગર પીએતો હય લજ્જત શરાબકી -૫
શિકાર ખૂબ હય ખેલતે ઇમાંકી આડમાં
દેતી હેય કામ ટટ્ટીકા દાઢી જનાબકી, -૬
રોનેસે મેરે બીજગાંભી નાબુદ હોગયે,
તિનકે બહાકે લેગઇ લ્હેરે સીલાબકી. -૭
યાદ આગઇ મુજે વહી ઉન્કે શબાબકી,
દેખીજો મયને દર્યામે સુરત હુબાબકી. -૮
સુર્ખીએ લબગએ તેરી લાલે મન ઉડા,
મોતીમે હય ચમક તેરે દિન્દાં કે આબકી. -૯
કીસ્ને બરસના મેહકો સીખાયા હય યું " મલીક "
ઉસ્તાદ હય હમારી હી આંખે સહાબકી, -૧૦
ખીદમત વતનકી કરતે હય હમ ફર્જ જાનકે,
પર્વાન સિલેકી ન તમન્ના ખિતાબકી. -૧૧

૪

હાય દરજીને મુજે કયસી બનાઇ ચોલી
લાખ અચ્છી હો મગર મુજકો નભાઇ ચોલી -૧
મયને હસ્નેમે કહીં ક્યુ લીયા જોબન ઉન્કા
હો ગએ બહોત ખફા ઓર ધુલાઇ ચોલી -૨
કુરતી જાલીકી મુજે ભાતી હય હલ્કી ફુલ્કી
ક્યોં મેરે વાસ્તે બાજીને સીલાઈ ચોલી -૩
બોજસે ઇસ્કે મેરા જાતા હય સીના બેઠા .
ક્યોં મુજે ઘેરકે અન્ના એહે પીન્હાઈ ચોલી -૪
લીયા નારંજીને મુંહ રશ્કસે અપના બના
ઉસ્ને અબકીજો એહે નારંજી રંગાઈ ચોલી -૫
લગ ચુકે ગોટા કિનારી વ સિતારે જબકે
અપને હાથોસે હી ચીડ્યાંસે સજાઈ ચોલી

૫

પુત્ર તારો જશોદા પવિત્ર ભયો
નામ કૃષ્ન કનૈયા કહાવત હય
વાકો ચરકો ભરો દૂધ દહીં તણો
નવનિત વો નિત ચુરાવત હય —૧
અહિર બચ્ચો કે સંગવો નદીયનપે
નિત ખેલન દડીયન જાવત હય
ખેલ કુદમે ભૂલકે અપની પ્રભુતા
વો નદીયોમેં દડીયાં બહાવત હય —૨
ફીર કુદ પરો આપહી નદીયનમેં
જાકર નાગકો નાથ પીનાવત હય
બેઠો શિશકે ઉપરહી હાસ્ય કરે
ઓર નાગકો નાચ નચાવત હય —૩
ગોરી નાગકી હસ્તોકો જોડ ખડી
ઓર નાગભી શિશ નમાવત હય
"મલીક" કયસો દયાલુ હય નંદકુંવર
સરસે નાગકે પાય ઉઠાવત હય —૪

૬

મુજે દર્દ યા રબ્બના લા દવાહો
મસીહાભી આએ ન હર્ગીજ શફા હો —૧
રૂએ પાકપે ઉન્કે જુલ્ફે હય ગોયા
હુરૂફ કોઈ કુરઆનમે લામકા હો —૨
તમન્ના હય મુદતસે દીખતા નહીં પર
શાયદ ચાંદ મેરા સનમ ઇદકા હો —૩

અલુ દેખું ગુલ્શનમેં પૂછું ગુલુંસે
કહીં યારકા ખત ન લાઇ શબા હો —૪

ઉન્હે દેખ લેનેકા તબીહી મજા હય
ન સીનેપે અંચલ ન સરપે રીદા હો —૫

શબાને લગાએ હંયે ખુશ્બુકે છાપે
બયા ગુલ્સે બુલ્બુલ કા શાયદ હુવા હો —૬

મેરે સીનેપે સાંપ કયોં લોટતે હંય
કહીં ખોલી ઉસ્ને ન જુલ્ફે દુતા હો —૭

કયોં ઉઠતી હય રહે રહે કે હાથોમે ખુજલી
ન જોબન ઉન્હુકા કહી ફૂટ પડા હો —૮

"મલીક" હું મુજે ચાહીએ વો નગીના
ખુદા જીસ્પે કદ્રિમે હબીબે ખુદા હો —૯

૭

હંસ દીઆ આજતો જાલીમને જફાસે પહેલે
ગીર પડી બીજલી ચમકકરકે ઘટાસે પહેલે --૧

ઠોકરે મારકે મુરદોકો જીલાતે ન ચલો
હશ્ર બર્પા ન કરો રોજે જજાસે પહેલે --૨

ઉંગ્લીયા કટવાલી મસ્સાસ કે અવ્વલ મેરી
દી સજા હાય સીતમગરને ખતાસે પહેલે --૩

સાંપ કાટેકી લહર અબભી આતી હય મુજે
ઝહેર જો આતીથી જુલ્ફે દુતાસે પહેલે --૪

બ્હેરે જોબનકે હુબાબોકો ન લગ જાએ નજર
લો સનમ ઇસ્કો છુપા અપની રીદાસે પહેલે --૫

૭

હય 'મલીક' રસ્મો તરીક આશીકે સાદીકકે—યહાં
સીજદઃ માશુકકો કરતે હય ખુદાસે પહેલે —૬

૮

મીલ્લતકા જોશ તુર્કોકા હય બાલબાલમે
હા શેરભીતો બકી હય તુર્કોકે ખ્યાલમે —૧
પર્વા નહી હય દુન્યાભી આએ જલાલમે
લેકીન ન તુર્ક આવેંગે ફીરભી વબાલમે —૨
નાકામ હી રહેંગે યહ અપને ખયાલમે
હર્ગીજ ફંસા શકેંગે ન તુર્કોકો જાલમે —૩
સદીયાં ગુજર ગઈ હય જહાલો કિતાલમે
કીરનુસી દીખ રહી હય સલીબેં હિલાલમે —૪
યુરપકે કારનામોમે હમકો દીખાએતો
અનવરને કર દીખાયા જો દોતીન સાલમે —૫
સબ હાલ જાનતે હય ગાઝી કમાલ કા હાં
યુનાં કો કયસા ડાલ દીયા હય મલાલમે —૬
અવ્વલ હી ગોતા ખુનમે યુનાન કો દીયા
ફીર ગર્ક કરદીયા અર્ક ઈન્ફ આલમે —૭
જીસકી કજાકે ડંકે હોં બજ ચુકે "મલીક"
વોહી સતાકે તુર્કો કો લાએ જલાલમે —૮

૯

અપને હાથોમેં જો દીલબરને રચાઇ મહેંદી
ખુશી ઇતનીકે ન રંગતમે સમાઈ મહેંદી —૧

ગીરતા નજરોંસે ન મંય રખ્તે હાથોમેં સદા
હોતી તગદીર અગર તુજસીહી પાઇ મ્હેંદી —૨

પાસ ગયરોંકે વો હર શબકો ચલે જાતે હંય
હમ્કો કહે દેતે હંય હમનેતો લગાઇ મ્હેંદી —૩

કલ્બ હય ખુન બદન સબ્ઝ હય ઇસ્કા સારા
હસ્નો હુસ્નેન કે ગમકી હય સતાઈ મ્હેદી —૪

આ ગયા ગર્દુંકો ચક્કર વ જમીંકો લરજા
દસ્તે કાસમ મેં જો સાલીને લગાઈ મ્હેંદી —૫

હું અય સખુનવરાને નડીયાદ બનાવો દેખે
હમ્ને જયસી હય "મલીક" આજ બનાઇ મ્હેંદી

૧૦

ક્યોં નહીં મ્હેંકતી હય બુલ્બુલે ગુલ્જારોમેં
દે દીએ ટાંકે કયા સય્યાદને મીન્કારોમેં —૧

મ્હેફીલે ગયરમેં ક્યોં દેતા હય આવાજ ઉસે
કોઇ સુન્તા હય સદા તુતીકી નકકારોમેં —૨

અપને ઘરસે ૨ક નીકલતી હી નહીં બે પર્દો
એક હય દુખ્તરેરજહી તો હયા દારોમેં —૩

ભુલકે આએ કભી ઘરમે વો મેરે યારબ
ઘોંટ દેના તું ગલા મુર્ગોંકા ગુલ્જારોમેં —૪

ખ્યાલ બોસેકા શબે વસ્લમેં આતેહી હમે
દોડ ગઇ સુર્ખી "મલીક" ચાંદસે રૂખ્સારોમેં —૫

૧૧

માતૃભૂમિકી ખીદમત ઊઠાયા કરો—
માતૃભૂમિકા ટપકે પસીના
ખુન અપના વહાં પર બહાયા કરો—
અપની કૃતીપે જબતક તુમકો નહો પ્રણય
અય માનવો તુમારા તબતક નહો ઉદય
છોડસે વિદેશી વસ્તુકે બસ શુન્ય કર હૃદય
લગની લગાલો દેશીસે નારી વનર ઉભય
"મલીક" ફર્જકા કર્જ ચુકાયા કરો—

૧૨

બેલા હુય બેલ હમસે ફરેબો દગાકે સાંપ
ફીરતા હુય દાંત જહરકે મુંહમેં છુપાકે સાંપ —૧
અબ ભાગના ન હુમકો અપની દબાકે સાંપ
આતે હુય હમભી દફતરે મંતર ઉઠાકે સાંપ —૨
ઉભરે હુવે યહ સીનેપે જુલફે નહીં ઝુકી
બયઠે હુય ગંજે હુસ્નપે સ્હેરાસે આકે સાંપ —૩
ઓસા જો મંયને લે લીયા પ્હેલુમે બયઠકે
ઓસે કે પાલાથા વહી કાટા ભુલાકે સાંપ —૪
ચોટી બનાકે અપની યે કહેને લગે "મલીક"
દેખે હુય આપનેભી કભી ઇસ અદાકે સાંપ —૫

૧૩

મોડે ખાદીકે કપડે દીલા દે
સૈયાં મોડે—ખાદી.

ખાદીકા પયરન ખાદીકી કુર્તી
ઔર ખાદીકી ધાણી સીલા દે
એયા મોહે—ખાદી

૧૪ *

ખીલાફતપે જો છાઈ હય યે બદલીકા હટા દેના
મુસલમાનો કે દીલકી કલીયુંકો યારબ ખીલા દેના-૧
ન વેરાં હોને પાએ રહે કભી ગુલ્શન ખીલાફતકા
ખીજાંકી નજરસે ઈસિકો બચા લેના બચા લેના -૨
ફસી હય અડેરે ઉલ્ઝનમેં ખુદા કીસ્તી ખીલાફતકી
રહમકી એક ઠોકરસે કિનારેપે લગા દેના -૩
બુરા રહે વકત હય ભારી ન હમદમ યાર હયકોઈ
કરેં ના અર્જ તુજસેં તો ભલા ફીર ફીસ્સે જા કહેના-૪
હુવા ચાહતે હંય સવ ટુકડે ખુદા કલ્બે ખિલાફતકે
લગા મર્હમ સુલેમાની સફા દેના સફા દેના --૫
ગફુર હય તું રહીમ હય તું કરીમ હય તું હકીમ હય તું
તુ બ્હરે મુસ્તુફા મોમિનકે દાગે દિલ મિટા દેના -૬
હમારે અશ્કોંકો આદે બહારી જાર્જ પન્જુમ તક
તુ લે જાકર બહા દેના બહા દેના બહા દેના -૭
જબાને દીલ્સે કહેતા હય "મલીક" અબ હાલે
—દિલ હીંદકા
ખીલાફતકી બુલંદીકો તું પસ્તીસેં બચાલેના -૮

૧૫

અકબરસે કહા બાનુને તુમ રનકો ન જાના
ઇસ ઉઠતી જવાનીમેં ન સર આપના કટાના -૧

* ઇસ્લામમાં પ્રગટ થએલ

૧૨૦૦૯

૧૧

અકબરને કહા બાનુસે આંસુ ન બહાના
હય કામ હમારા યહી સર દીલ્લાહ કટાના —૨
માનુંગા ન માનુંગા કભી બાત તુમ્હારી
તુમ ચાહતીહો અમ્મી હમે ડરપોક બનાના —૩
હય દીલમેં ઉમંગ બેટા તુજે ઘોડે ચડાના
લાની હય દુલ્હન બાંધકે સર શેરા સોહાના —૪
ઈસ દહેરમે દુલ્હન હય દીલેરોકી આબરૂ
સરપે હો જખમ ઇસકોહી શેરા ગયા માના —૫
મોતી જડા હુઆ હય તુજે કંગના બંધાના
અકબર તુમ્હારે હાથોમે હય મહેંદી લગાના —૬
કંગના હય દીલેરોંકે લીએ તેગકા કબ્જા
દુશ્મન કે ખુંકી ચાહીએ બસ મહેંદી રચાના —૭
દીલ્લાહ અમ્મી બખ્શદો તુમ દુધ હમારા
ઈન્નાહી કહે કે હો ગયા વો રનકો રવાના —૮
સબ કુછ હય કુબાઁ તુજપે અય ગાઝી હક પસંદ
ઠોકરસે બેડા પાર "મલીક" કા ભી લગાના —૯

૧૬

શુક્રે બાગે નબી બાબા નશાને ગંજતન બાબા
નુરે ચશ્મે અલી બાબા ઝોહરા કે કમ સુખન બાબા—૧
બહાના કરકે બયઅતકા બુલાયા તુજકો યસરબસે
સતાયા ઘેર કર ફીરસેં બહોત કર્બલકે બન બાબા ૨
લગાયા તીર અસ્અરકો બનાયા કુશ્તા અકબરકો
મીલાયા ખાકમે આખીર તેરા નાજુક બદન બાબા ૩
નખાનેકો દીયા ખાના ન પીનેકો દીયા પાની
ઉઠાએ પીરીમે ક્યા ક્યા નહીં રંજો મહન બાબા —૪

મદીને જાકે સુગરાંકો બતાઉંગી કયા મુંહ અપના
પૂંછેગી જબકે વો છોડા કહાં તુને બહન બાબા —૫
વો કયસી બદ ઘડીથી જબ ચલેથે હમ મદીનેસે
નપાએ દેખ બંદારૂ હમ અપના ફીર વતન બાબા—૬
પીલાયા ઝહેર શબ્બરકો ચલાયા તુજપે ખંજરકો
મિટાયા રફતારફતા યું નિશાને પંજતન બાબા —૭
ગએ અરમાં ભરે મારે ફકૂ અફસોસકો મલતે
નલાને પાએ કોઇભી પીસરકી તુમ દુલહન બાબા —૮
"મલીકે" બસ્તા જાંકી કર સિફારીશ તું શકીના કે
કરમ ફરમા કે બુલ્વાલો ઇસે કર્બલ કે બન
બાબા ૯

નં. (૧૭) સ્હેરા

લીલ્લાહ હીલ હમ્દ કયા માલનને બનાયા સ્હેરા
પુત્લીયાં બનકે હય આંખોમેં સમાયા સ્હેરા —૧
સરપે નવશાહકે જીન્વકત્ત બંધાયા સ્હેરા
ફુલા ઇત્ના કે ન જામેમેં સમાયા સ્હેરા —૨
ઇન ગુલો ગુંચોકી તારીફ કરૂં કયામે ભલા
બાગે ફીર્દોસસે જયસે નહો આયા સ્હેરા —૩
બની રહેવે યેહ બની ઔર બનેમે યારબ
સુરે ઇખ્લાસકો હમ કરકે ગુંધાયા સ્હેરા ૪
હો મુબારીક તુજે કહેતે હય મહો અખ્તરભી
ફજલે હકસે જો મુકદરને દીખાયા સ્હેરા —૫
બસ "મલીક બસ તેરે હાથોકી બલાએ લેલું
મરહબા સલ્લે અલા ખૂબ બનાયા સ્હેરા —૬

લગા જાનેકા રનમેં જબકે વા ઇબ્ને હસન દુલ્હા
બની રાતીથી બેમેમેં મચા શારા સહન દુલ્હા —૧
કહા દુલ્હેસે રારોકે દુલ્હનને થામકર દામન
બના દો દીનમે મત એવા મુજે ઓ સીમીતન દુલ્હા—૨
કહા દુલ્હેને દુલ્હનસે ખુદાકી રાહમેં સરકો
કટાના કામ હય મેરા તું જાનેદે દુલ્હન દુલ્હા —૩
ન છોડા જબકે દામનકો દુલ્હે કે હાય દુલ્હનને
ચલા કર ચાક દામન બર્છીસેં કર્બલકે બન દુલ્હા—૪
લડા જાકર લઇનુંસે પીયા જામે શહાદતભી
રહા મહેલુમ તક કર્બલમે બે ગોરા કફન દુલ્હા —૫
જો મ્હેલે કહેતાથા વોહી "મલીક" કહેતા હય
અબભી તો
તું ભરદે ગવહરે મકસુદસે મેરા દામન દુલ્હા —૬

પ્યાસે મારે ગએ હાય અસગર અલી
દુટી બાગે નબુવતકી રનમેં કલી
માર અસગરપે તીરકી કયસી ચલી
જીસકે લગનેહી અસ્ગરકી આંખે ઢલીં હાય અસગર —૧
લાશા લે કે જો આએ હય શાહ હુસૈન
દેખ બાનુને ચુકર કીયા હાય બૈન
બાગે ઝાહરામે કેસી ખીજાં હય ચલી
દુટી બાગે નબુવતકી રનમેં કલી હાય અસગર —૨
મેરા અસગરથા નાઝુંકા પાલા નઝીર
ગયા મુલ્કે અદમ હલકમે ખાકે તીર
જીસકે ગમમે હુ મયભી તો જાતી જલી
દુટી બાગે નબુવતકી રનમેં કલી હાય અસગર —૩

ઇસ જર્મનીને મુંજસે કહા અજ રહે ગરૂર
આસાં નહી હય ફ્તહતો દુશ્વારભી નહીં —૧

બિર્તાનીયાકી ફોજ હય હમ લાખબેસી કમ
ઔર ઇસપે લુત્ફ યેહ હય કે તય્યારભી નહીં —૨

બાકી રહા ફ્રાંસ તો વો રિન્દલમ યજલ
આઈ શનાસ સેવએ પયકારભી નહીં --૩

મયને કહા ગલત હય તેરા દાવએ ગરૂર
દિવાના તું નહિ હય તો હુશિયારભી નહીં —૪

હમ લોગ અહેલે હીંદ હય જર્મનસે હમ ગુને
તુજકો તમીજ અન્દકો બિસ્યારભી નહીં —૫

સુનતા રહા વોહ ગૌરસે મેરા કલામ ઔર
ફીર વોહ કહા કે લાયકે ગુફ્તાર ભી નહીં —૬

ઇસ સાદગીપે કોન ન મરજાએ અય ખુદા
લડતે હય ઔર હાથમે તલવાર ભી નહી —૭

મહુર્મ મગફુર મૌલાના શીબલી નોમાની સાહેબ